

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม

พ.ศ. ๒๕๐๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ และมาตรา ๒๓ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ได้ระบุไว้ในใบอนุญาตภายในข้อกำหนดและเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

สาขา ๑ วิศวกรรมโยธา

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมโยธาตามที่กำหนดในกฎ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

กระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ ดังต่อไปนี้

ก. ภาคีวิศวกร

๑. งานในสาขา ๑ วิศวกรรมโยธาตาม ๑. (๑) เฉพาะ
อาคารสามชั้น

๒. งานในสาขา ๑ วิศวกรรมโยธาตาม ๒. (๑) ถึง
(๑๗)

๓. งานในสาขา ๑ วิศวกรรมโยธาตาม ๓. (๑) ถึง
(๑๗)

ข. สามัญวิศวกร

งานในสาขา ๑ วิศวกรรมโยธาตาม ๑. ๒. ๓. และ ๔.
ทั้งนี้ ตั้งแต่ (๑) ถึง (๑๗)

ค. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา ๑ วิศวกรรมโยธาทุกอย่าง

สาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกล

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเครื่องกลตามที่กำหนดใน
กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

ก. ภาควิศวกร

๑. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๓.

๒. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๖. ทั้งนี้

เฉพาะ

(๑) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าเพลาดึงเจ็ตร้อยห้าสิบบแรงม้าเพลาลูก หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าเพลาดึงเจ็ตร้อยห้าสิบบแรงม้าเพลาลูก

(๒) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงสองพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(๓) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบบสามกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(๔) เครื่องปรับภาวะอากาศสำหรับทำความเย็นขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่สิบบตันถึงสี่สิบบตัน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

๓. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๗. ทั้งนี้

เฉพาะ

(๑) เครื่องกลจักรที่ให้น้ำกำเนิดพลังขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าเพลาดึงเจ็ดร้อยห้าสิบแรงม้าเพลา หรือเครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าเพลาดึงเจ็ดร้อยห้าสิบแรงม้าเพลา

(๒) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสิบห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงสองพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(๓) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสามกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสิบห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(๔) เครื่องปรับภาวะอากาศสำหรับทำความเย็นขนาดเครื่องละตั้งแต่ยี่สิบตันถึงสี่สิบตัน

๔. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๘. ทั้งนี้

เฉพาะ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๑) เครื่องกลจักรที่ทำให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละ ตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าเพลาถึงสองพันแรงม้าเพลา หรือ เครื่องกลที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าเพลาถึงสองพันแรงม้าเพลา

(๒) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำอย่างอื่น ขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไอน้ำอย่างอื่นเครื่องละตั้งแต่สองหมื่น กิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงสามหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(๓) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มีความดันตั้งแต่สิบสามกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงยี่สิบ กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร เฉพาะที่มีปริมาตรใบละ ตั้งแต่สิบลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

ข. สามัญวิศวกร

๑. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๑. ทั้งนี้ เฉพาะ

(๑) เครื่องกลจักรที่ทำให้กำเนิดพลังหรือเครื่องกลที่ใช้พลัง ขนาดเครื่องละตั้งแต่สิบแรงม้าเพลาถึงหนึ่งพันแรงม้าเพลา

(๒) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไอน้ำอย่างอื่น ขนาดที่มีความดันไม่เกินสามสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

หรือขนาดที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นไม่เกินเครื่องละ
ห้าพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(๓) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่
มีความดันไม่เกินสามสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(๔) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็น
ขนาดไม่เกินเครื่องละยี่สิบตัน

๒. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๒. ทั้งนี้
เฉพาะ

(๑) เครื่องกลจักรที่ใช้กำเนิดพลัง หรือเครื่อง
กลที่ใช้พลังงานขนาดเครื่องละตั้งแต่สามสิบแรงม้าเพลาถึงหนึ่งพัน
แรงม้าเพลา

(๒) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาดที่
มีความดันเครื่องละตั้งแต่ห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร
ถึงสามสิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มี
อัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่ห้าร้อย
กิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงห้าพันกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(๓) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มี
ความดันตั้งแต่ห้ากิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสามสิบ
กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๔) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็น
ขนาดเครื่องละตั้งแต่ห้าตันถึงยี่สิบตัน

๓. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๓.

๔. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๔.

๕. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๖. ทั้งนี้

เฉพาะ

(๑) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละ
ตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าเพลาดึงสองพันแรงม้าเพล่า หรือเครื่องกล
ที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าเพลาดึงสองพัน
แรงม้าเพล่า

(๒) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาด
ที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงยี่สิบ
กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการผลิต
ไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่ง
ชั่วโมงถึงหนึ่งหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(๓) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาด
ที่มีความดันตั้งแต่สิบสามกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึง
ยี่สิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๔) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็น
ขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่สิบตันถึงห้าสิบตัน

๖. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๗. ทั้งนี้
เฉพาะ

(๑) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังขนาดเครื่องละ
ตั้งแต่ห้าร้อยแรงม้าเพลาถึงสองพันแรงม้าเพลา หรือเครื่องกล
ที่ใช้พลังขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่ร้อยแรงม้าเพลาถึงสองพัน
แรงม้าเพลา

(๒) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาด
ที่มีความดันตั้งแต่เจ็ดกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึงสี่สิบ
กิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร หรือขนาดที่มีอัตราการผลิต
ไอน้ำหรือไออย่างอื่น เครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันกิโลกรัมต่อหนึ่ง
ชั่วโมงถึงหนึ่งหมื่นกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(๓) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่
มีความดันตั้งแต่สี่สามกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรถึง
สี่สิบกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตร

(๔) เครื่องปรับอากาศสำหรับทำความเย็น
ขนาดเครื่องละตั้งแต่สี่สิบตันถึงห้าสิบตัน

๗. งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลตาม ๘. ทั้งนี้เฉพาะ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๑) เครื่องกลจักรที่ให้กำเนิดพลังหรือเครื่องกล
ที่ใช้พลัง ขนาดเครื่องละตั้งแต่หนึ่งพันแรงม้าเพลาถึงห้าพัน
แรงม้าเพลา

(๒) เครื่องกำเนิดไอน้ำหรือไออย่างอื่น ขนาด
ที่มีอัตราการผลิตไอน้ำหรือไออย่างอื่นเครื่องละตั้งแต่สองหมื่น
กิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมงถึงหนึ่งแสนกิโลกรัมต่อหนึ่งชั่วโมง

(๓) หม้ออัดอากาศหรือหม้ออัดก๊าซ ขนาดที่มี
ความดันตั้งแต่สิบสามกิโลกรัมต่อหนึ่งตารางเซนติเมตรขึ้นไป
เฉพาะที่มีปริมาตรใบละตั้งแต่สิบลูกบาศก์เมตรขึ้นไป

ก. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา ๒ วิศวกรรมเครื่องกลทุกอย่าง

สาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้า

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพ
วิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมไฟฟ้าตามที่กำหนดในกฎ
กระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความใน
พระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ ดังต่อไปนี้

แขนงไฟฟ้ากำลัง

ก. ภาควิศวกร

๑. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๓.

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

๒. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๖.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่
หกร้อยโวลต์ถึงสี่พันโวลต์

๓. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๗.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบชนิด
ยกเดี่ยวตั้งแต่หกร้อยโวลต์ถึงสี่พันโวลต์ หรือขนาดที่มีแรงดัน
สูงสุดระหว่างสายในระบบชนิดหลายยกตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อย
โวลต์ถึงสี่พันโวลต์ หรือขนาดการผลิต การส่ง การจ่าย หรือ
การใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมดหรือแต่บางส่วน
ตั้งแต่สองร้อยกิโลวัตต์ถึงสองพันกิโลวัตต์ หรือขนาดการผลิต
หรือการใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่องานอย่างอื่น ตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์
ถึงสองพันกิโลวัตต์

ข. สามัญวิศวกร

๑. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๑.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดการผลิตหรือการใช้รวมกันตั้งแต่หนึ่งพัน
กิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุด
ระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ถึงหนึ่งหมื่น
ห้าพันโวลต์

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

๒. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๒.
ทั้งนี้เฉพาะการสร้างระบบผลิต ระบบส่ง ระบบจ่าย หรือระบบ
ใช้ไฟฟ้ากำลัง ตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือ
ขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพัน
สองร้อยโวลต์ถึงหนึ่งหมื่นห้าพันโวลต์

๓. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๓.
ทั้งนี้เฉพาะการผลิต การส่ง การจ่าย หรือการใช้ไฟฟ้ากำลัง
ตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือขนาดที่มีแรง
ดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ถึง
หนึ่งหมื่นห้าพันโวลต์

๔. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๔.
ทั้งนี้เฉพาะการผลิตหรือการใช้ร่วมกันขนาดตั้งแต่หนึ่งพันกิโล
วัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสาย
ในระบบตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ถึงหนึ่งหมื่นห้าพันโวลต์

๕. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๕.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบตั้งแต่
หกหรือโวลต์ถึงหนึ่งหมื่นห้าพันโวลต์

๖. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ๖.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบชนิด

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

ยกเว้นตั้งแต่ทร้อยโวลต์ถึงหนึ่งหมื่นห้าพันโวลต์ หรือขนาดที่มีแรงดันสูงสุดระหว่างสายในระบบชนิดหลายยกตั้งแต่หนึ่งพันสองร้อยโวลต์ถึงหนึ่งหมื่นห้าพันโวลต์ หรือขนาดการผลิต การส่ง การจ่าย หรือการใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่อสาธารณูปโภคทั้งหมดหรือแต่บางส่วนตั้งแต่สองร้อยกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์ หรือขนาดการผลิต หรือการใช้ไฟฟ้ากำลังเพื่องานอย่างอื่น ตั้งแต่หนึ่งพันกิโลวัตต์ถึงหนึ่งหมื่นกิโลวัตต์

ก. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ก) ทุกอย่าง
แขนงไฟฟ้าสื่อสาร

ก. ภาควิศวกร

๑. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๕.

๒. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๗.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึงสองกิโลวัตต์

๓. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๘.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึงสองกิโลวัตต์

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๕๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

ข. สามัญวิศวกร

๑. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๑.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึง
ห้ากิโลวัตต์

๒. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๒.
และ ๓. ทั้งนี้เฉพาะขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์
ถึงห้ากิโลวัตต์

๓. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๔.

๔. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๖.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึง
ห้ากิโลวัตต์

๕. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๗.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึง
ห้ากิโลวัตต์

๖. งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ๘.
ทั้งนี้เฉพาะขนาดเครื่องกระจายคลื่นตั้งแต่หนึ่งพันวัตต์ถึง
ห้ากิโลวัตต์

ค. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา ๓ วิศวกรรมไฟฟ้าตาม (ข) ทุกอย่าง

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

สาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรม

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมอุตสาหกรรมตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ดังต่อไปนี้

ก. ภาควิศวกร

๑. งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม ๒. ทั้งนี้ เฉพาะงานอุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคน ถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสิบล้านบาท

๒. งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม ๓.

๓. งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม ๔. ทั้งนี้ เฉพาะที่มีวงเงินตั้งแต่สิบล้านบาทถึงยี่สิบล้านบาท

๔. งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม ๕. และ ๖. ทั้งนี้ เฉพาะ

(๑) งานอุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสิบล้านบาท

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๒) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสิบตัน

(๓) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละยี่สิบตัน

(๔) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบตันถึงวันละยี่สิบตัน

ข. สามัญวิศวกร

๑. งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม ๑. และ ๒. ทั้งนี้เฉพาะงานอุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงสามร้อยคน หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

๒. งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม ๓.

๓. งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม ๔. และ ๗. ทั้งนี้เฉพาะที่มีวงเงินตั้งแต่สิบล้านบาทถึงสี่สิบล้านบาท

๔. งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมตาม ๕. และ ๖. ทั้งนี้เฉพาะ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๑) งานอุตสาหกรรมของโรงงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงสามร้อยคน หรือของโรงงานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

(๒) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสามสิบตัน

(๓) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๔) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบตันถึงวันละสองร้อยตัน

ค. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา ๔ วิศวกรรมอุตสาหกรรมทุกอย่าง

สาขา ๕ วิศวกรรมเหมืองแร่

ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในสาขาวิศวกรรมเหมืองแร่ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๐๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ ดังต่อไปนี้

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

ก. ภาควิศวกร

๑. งานในสาขา ๕ วิศวกรรมเหมืองแร่ ตาม ๑. ๔. ๕.
และ ๖. ทั้งนี้เฉพาะ

(๑) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ที่ใช้พลังงานรวมกันตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบกิโลวัตต์ถึงห้าร้อยห้าสิบลวัตต์ หรือที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน

(๒) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมีใช้ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตสินแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๓) งานทำเหมืองหินที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าสิบล้านถึงวันละสองร้อยตัน

(๔) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่อง ที่มีพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่สามตารางเมตรขึ้นไป เพื่อกิจการเหมืองแร่

(๕) งานแต่งแร่ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมีใช้ลานแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๖) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสิบล้าน

(๗) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละยี่สิบล้าน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๘) งานอตุล่งแร่เหล็กหรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละยี่สิบตันถึงวันละยี่สิบตัน

(๙) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะ สำหรับงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสิบล้านบาท

๒. งานในสาขา ๕ วิศวกรรมเหมืองแร่ตาม ๒. และ ๓. ทั้งนี้เฉพาะ

(๑) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ที่ใช้พลังงานรวมกันตั้งแต่หนึ่งร้อยห้าสิบลำเพลาถึงห้าร้อยห้าสิบลำเพลา หรือที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน

(๒) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมีใช้ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตสินแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๓) งานทำเหมืองหินที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าสิบตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๔) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่อง ที่มีพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่สามตารางเมตรขึ้นไป เพื่อกิจการเหมืองแร่

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๕) งานแต่งแร่ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมิใช่ถ่านแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๖) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสิบตัน

(๗) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละยี่สิบตัน

(๘) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบตันถึงวันละยี่สิบตัน

(๙) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะ สำหรับงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงหนึ่งร้อยห้าสิบคน หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสิบล้านบาท

(๑๐) เครื่องกลหรืออุปกรณ์ที่ใช้ทำงานเกี่ยวกับสินแร่หรือหินได้ตั้งแต่วันละสิบตันขึ้นไป

ข. สามัญวิศวกร

๑. งานในสาขา ๕ วิศวกรรมเหมืองแร่ตาม ๑, ๒, และ ๓. ทั้งนี้เฉพาะ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๘ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๑) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ทุกขนาด

(๒) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมีใช้ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(๓) งานทำเหมืองหินที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าสิบตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(๔) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่อง ที่มีพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่สามตารางเมตรขึ้นไป เพื่อกิจการเหมืองแร่

(๕) งานแต่งแร่ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมีใช้ลานแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(๖) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสามสิบตัน

(๗) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๘) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบตันถึงวันละสองร้อยตัน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๕) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะ สำหรับงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงสามร้อยคน หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

(๑๐) เครื่องกลหรืออุปกรณ์ที่ใช้ทำงานเกี่ยวกับดินแร่ หรือหินได้ตั้งแต่วันละสิบตันขึ้นไป

๒. งานในสาขา ๕ วิศวกรรมเหมืองแร่ตาม ๔. ๕. และ ๖. ทั้งนี้เฉพาะ

(๑) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดลานแร่ทุกขนาด

(๒) งานทำเหมืองแร่ในแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมิใช่ลานแร่ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(๓) งานทำเหมืองหินที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าสิบตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

(๔) งานเจาะอุโมงค์หรือปล่อง ที่มีพื้นที่หน้าตัดตั้งแต่สามตารางเมตรขึ้นไป เพื่อกิจการเหมืองแร่

(๕) งานแต่งแร่ที่ใช้สินแร่จากแหล่งแร่ชนิดอื่นซึ่งมิใช่ลานแร่ตั้งแต่วันละยี่สิบห้าตันถึงวันละหนึ่งพันตัน

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

(๖) งานถลุงแร่ดีบุกและงานทำดีบุกให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสองตันถึงวันละสามสิบตัน

(๗) งานถลุงแร่ตะกั่ว แร่สังกะสี แร่ทองแดง หรือแร่พลวง และงานทำโลหะดังกล่าวให้บริสุทธิ์ ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละห้าตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๘) งานถลุงแร่เหล็ก หรืองานผลิตเหล็กกล้า ที่มีปริมาณการผลิตตั้งแต่วันละสิบตันถึงวันละสองร้อยตัน

(๙) งานหลอม งานหล่อ งานรีด งานเคลือบ หรืองานชุบโลหะ สำหรับงานที่ใช้ลูกจ้างตั้งแต่ห้าสิบคนถึงสามร้อยคน หรืองานขนาดที่ต้องลงทุนตั้งแต่ห้าล้านบาทถึงสามสิบล้านบาท

ค. วุฒิวิศวกร

งานในสาขา ๕ วิศวกรรมเหมืองแร่ทุกอย่าง

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

พลเอก ป. จารุเสถียร

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๖ ราชกิจจานุเบกษา ๕ พฤศจิกายน ๒๕๐๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่อง
จากพระราชบัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕ ได้ประกาศและมี
ผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๐๕ เป็นต้นมา ความมุ่งหมาย
ของพระราชบัญญัตินี้ก็เพื่อที่จะควบคุมการประกอบวิชาชีพวิศวกรรม
และกำหนดมาตรฐานความรู้ความสามารถตลอดจนความประพฤติของ
ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมให้อยู่ในมาตรฐานอันดี ทั้งนี้ เพื่อความ
ปลอดภัยของบุคคลและทรัพย์สินสมบัติ จึงจำเป็นที่จะต้องออกกฎ
กระทรวงกำหนดเงื่อนไขให้ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ต้อง
ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมตามประเภทและสาขาที่ระบุไว้ในใบ
อนุญาต เพื่อปฏิบัติให้เรียบร้อยไปตามความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราช
บัญญัติวิชาชีพวิศวกรรม พ.ศ. ๒๕๐๕